

ците са пришълци и завоеватели, и че като такива те нямат европейско бъдеще, че те ползват ромите само като средство за своите антиевропейски амбиции и претенции, а не като равнопоставена част от “правоверното” население на империята.

От друга страна, сред циганите постепенно изкристализирала горчивата истина, че тяхната съпричастност и съучастност в османо-турската политика в земите на Европа ги обременява с историческа вина и отговорност пред поробените страни и народи. Тъкмо и поради това, поне най-напредничавите от тях долавяли, че бъдещето им не е свързано с Османската империя и нейната антиевропейска политика, а с поробените страни и народи, които по-рано или по-късно ще съумеят да отхвърлят ярема на османо-турското робство. Именно това усещане, формирано върху основата на историко-етническия инстинкт и инжектирано от съзнателната дейност на най-напредничавите роми, отвеждало циганите на позиции, които в някаква форма и степен импонирали на поробените страни и народи, изграждали “мостове” на съпричастност и разбирателство помежду им. В случая става дума поне за три съществени неща.

Първо. Убеждението, че османците са временно в земите на Европа, а самите цигани са се заселили трайно в тях, изискало от ромите да синхронизират желанията и стремежите си не с временния и несигурен, а с трайния и сигурен за бъдещето на Европа елемент. По силата на това убеждение и в процеса на синхронизацията у ромите се засилва нарастващото отчуждаване от османските поробители, затваряне в себе си и все по-съзнателно недопускане на османското влияние сред тях и на османската манипулация с техния живот и поведение в Европа.

Второ. Историческата перспектива карала ромите да търсят разнообразни контакти с поробените народи, да реализират начин на живот (по време на труд, търговия, междуъседски отношения, при радостни и тъжни ритуали, и т. н.), който да не ги противопоставя на поробените, а напротив, - в някаква форма и степен да ги свързва и сближава с последните, макар и най-вече на елементарно, всекидневно равнище. В резултат, различията и особено противоречията